

KÄMMENASUKKI

TAUNO MATHLIN

Kämmenasukki

Tauno Mathlin

Kämmenasukki

Tarinakokoelma

© 2013 Tauno Mathlin

Kansi: Elina Mathlin

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand, GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-286-699-8

Aina voi nostaa neulan
laittaa sen mieleisimmän raidan kohdalle
Aina voi elää tunnelman
jota oikeasti ei ehkä ollutkaan

Jokin vanha nikama niksahtaa
hetki saa ryhdin ja suoristuksen
Kyyneleet valuvat hupeneviin kesiin
varoen, sitkaasti, lopulta kaiken tuhlaten

Sisällys

Intro - Läpi Gazan	9
Lajinsa viimeinen	13
Kirkkaampi mummo	19
Uimahallissa	28
Projektipäällikkö Erkki	34
Rokkipersejantteri	40
Yksi hyvä suoritus	45
Resurssienhallinta	54
Niskalenkki	59
Supertukkoinen	65
Kohtalona isä	72
Ulospääsytie	77
Vanhoja negatiiveja	87
Auttaja	93
Huomioliivi	100
Miehiä kehässä	107
Susi	113
Kämmenasukki	119

Intro

LÄPI GAZAN

On kuljettava, astuttava erikokoisten sirpaleiden päälle, luotettava että mikään ei mene kengänpohjan läpi. Taivaalla ehjää punaista tulimerta, kuin toisinto evakkotaivaalta Pohjois-Karjalan pakkasista, mutta nyt ei ole pakkasta, on vain pelottava sotatanner, este minun ja määrämpään välillä.

Livahdan ensimmäisen nurkan taakse suojaan, ihan kuin olisin kuullut ilkeän vihellyksen? Sydämeni hakkaa tarpeetoman kovaa, tahtoisin heti kääntyä takaisin. Järkeni käskee rauhoittua, pakottaa jopa pienen hymyn suupieleen.

On astuttava takaisin tielle, aukealle, sille alueelle, jossa jotain tapahtuu ja jonka lävitse minun pitää kulkea. Olen poika peloton, kireä hymyntapainen suupielessä. Olen esikuvieni mittainen, huojuva repaleinen majakka, kuin Clint Eastwood filmaamattomaksi jääneessä elokuvassa, jossa Clintin inhimillisyyys raadellaan pieniksi paloiksi, hajotetaan ja tuhotaan, mutta senkin jälkeen hahmo jää, kuin itsepin-

tainen varjo menneestä, jotain minusta on sittenkin jäljellä!

Mennyttä minun ei pitäisi ajatella, ei tekemääni rikettä ihmisluontoa kohtaan. Syntini kohde voi olla jo tuhoutunut, muuttunut karheaksi tuhkaksi tämän mielettömyyden keskellä. Minun ei tarvitse tasata tilejä menneisyyteni kanssa, se mikä oli silloin, mikä vieläkin minussa roikkuu, on jo täysin elinkelvoton, täysin turha reaktio vanhasta ajasta, mieleni kiertoradalle juuttunut avaruusromu.

Vaikka näkisin edelleen nuo tuskasta vääntyneet kasvot, palavat ja epätoivoiset silmät, mustaksi hiiltyneet kyljet, suun reunaan hyytyneen huudon, edelleenkin minun ei pidä ojentaa kättäni tuota kärsivää olentoa kohti. Minun on kuljettava ohi, suojauduttava naurettavan hauraan peltiräipäkkeen alle, mutistava hiljaa rauhoittavia sanoja, annettava siunaus tuolle suurelle virheelleni, kun jätin lapsista arimman oman onnensa nojaan.

Tiedän, että voisin nimetä syyllisiä, tässä mielettömässä epäharmoniaassa roikkuvia hahmoja, alistajia ja palvelijoita, laiskasti ruokkivia käsiä, hätäisiä syliin ottoja, pudottamisia, masturbaatioita väärissä kohdin, koko sekasorron osallisia, moraalinsa ja tunteensa menettäneitä ihmisiä, pieniä ja pelokkaita, oman ja toisen tahdon väliin juuttuneita, romaneja ja juutalaisia, suomalaisia ja perussuomalaisia, ehjiä ja ääri-viivattomia, heränneitä ja tapoihinsa juuttuneita, kaikenlaisia epäkelpoja olentoja, isoja ja pieniä, vahvasti vinoon vään-

Mitä tapahtuu meidän kaikkien tuntemalle rakennus-tarkastaja Markulle kun työttömyyden karvas koura kättelee?

Millainen on hienostorouvan ja maahanmuuttajamiehen kultainen hetki, entäpä miten asiaan liittyvät tönkkö-suolatut muikut?

Mikä on rokkipersejanterti, kuinka käy vanhojen kettujen nyrkkeilykehässä ja onko huomioliiviä kantavalla pitkäaikaistyöttömällä Petrillä tulevaisuutta?

Tauno Mathlinin (s.1971) tarinakokoelma Kämmenasukki tarkastelee pienen ja vähän säikäytetyn ihmiseläimen pyristelyjä omien ja ympäristön haasteiden edessä. Kuka ojentaa sen kämmenen, joka hoivaa ja ymmärtää, saa arjen sankarimme jaloilleen?

